

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΟΜΙΛΙΑ
ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΒΘΚΕ 24-6-2017

Είναι ιδιαίτερη χαρά και πολύ μεγάλη τιμή για μένα να είμαι σήμερα εδώ. Θα ήθελα να ευχαριστήσω την πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου και όλα τα μέλη του Συνδέσμου, όχι μόνο για την πολύ ευγενική πρόσκληση αλλά και για την εξαιρετική συνεργασία που έχουμε αναπτύξει εδώ και δύομισι χρόνια τώρα. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τον φίλο, συνάδελφο και Πρόεδρό της ΕΝΠΕ, κ. Κώστα Αγοραστό, ο οποίος μου έδωσε «visa» και μου επέτρεψε να έρθω στην Περιφέρεια του.

Κυρίες και Κύριοι,

πρέπει να σας πω ότι είχα μία προσμονή για τη σημερινή συζήτηση. Και αυτό για έναν πάρα πολύ απλό λόγο. Διότι διαπιστώνω -όπως όλοι μας- ότι υπάρχει μία μεγάλη απόσταση ανάμεσα σ' αυτά που λέμε εμείς, μεταξύ μας, και σ' αυτά που συζητούνται κεντρικά, είτε στα ΜΜΕ, είτε στη Βουλή.

Είχαμε δε, την ευκαιρία με τον Κώστα Αγοραστό και με τους άλλους 11 συναδέλφους Περιφερειάρχες να το διαπιστώσουμε αυτό ακόμα και μέσα στο Μέγαρο Μαξίμου, όπου μας κάλεσε πολύ ευγενικά, κάνοντάς μας την τιμή ο κ. Πρωθυπουργός, πριν από 2 περίπου μήνες. Μας φιλοξένησε ένθερμα, ωστόσο δεν είχαμε το προσδοκώμενο αποτέλεσμα. Όχι γιατί δεν εισακουστήκαμε, αντίθετα ο Πρωθυπουργός έδειξε να έχει κάθε καλή διάθεση. Όμως, η συζήτηση αυτή δεν είχε κανένα απτό και μετρήσιμο αποτέλεσμα τουλάχιστον για εμάς.

Εκτός αν θεωρούμε ότι το να κάνουμε 13 περιφερειακά συνέδρια στις 13 Περιφέρειες της χώρας, δηλαδή κουβέντα στην κουβέντα, είναι αυτό που έχουμε ανάγκη σήμερα. Και νομίζω ότι αυτό πρέπει να κρατήσουμε. Την ανάγκη να περάσουμε, επιτέλους, από τη θεωρία στην πράξη. Να μιλήσουμε για την περίφημη ανάπτυξη που είναι η πιο κακοποιημένη έκφραση, ο πιο κακοποιημένος όρος στη σύγχρονη ελληνική γλώσσα.

Γιατί όμως έχουμε κακοποιήσει την ανάπτυξη; Πολλά, ενδεχομένως, να μπορεί να πει ο καθένας από εμάς. Νομίζω, όμως, ότι πρέπει πρώτα να συμφωνήσουμε σε ένα πράγμα: σε αυτό που διαχωρίζει την ελληνική εμπειρία από την εμπειρία της Ισπανίας, από την εμπειρία της Πορτογαλίας, από την εμπειρία της Ιρλανδίας, από την εμπειρία της Κύπρου. Από τις εμπειρίες, δηλαδή, άλλων χωρών, που μπήκαν στο Μνημόνιο μαζί μας, αλλά αυτές έχουν

βγει κι εμείς μένουμε κολλημένοι. Τι έχουν τα έρμα και ψοφάνε στην Ελλάδα κυρίες και κύριοι; Η απάντηση είναι απλή: Μας λείπει η συνεννόηση. Μας λείπει η συνεργασία. Μας λείπει η συναίνεση.

Σε όλες τις άλλες χώρες υπήρξε κάποια στιγμή που όλοι κάθισαν γύρω από ένα τραπέζι και είπαν το εξής πολύ απλό: καθίστε τώρα, να σοβαρευτούμε, να τα βρούμε σε κάποια βασικά και βγάζουμε τα μάτια μας μετά. Εμείς στην Ελλάδα αυτό δεν το κάναμε. Κάναμε ακριβώς το αντίθετο. Ένα τοξικό σύννεφο έχει καλύψει την χώρα μας. Ένα σύννεφο διχόνοιας, ένα σύννεφο διχασμού, ένα σύννεφο, ακόμα, και μίσους. Αυτό πρέπει να το υπερβούμε και για να το υπερβούμε θα πρέπει να δουλέψουμε από κάτω προς τα πάνω.

Δεν έχει πια νόημα να περιμένουμε τα πάντα από το κεντρικό κράτος. Θα πρέπει κάποια στιγμή, όλοι εμείς που είμαστε συγκεντρωμένοι εδώ, αντί να μεμψιμοιρούμε, αντί να δείχνουμε με το δάχτυλο το κράτος, να δούμε πως μπορούμε να πάρουμε το μέλλον μας στα χέρια μας. Και θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι σε αυτήν την προσπάθεια η αυτοδιοίκηση μπορεί και πρέπει να παίξει έναν καταλυτικό και κρίσιμο ρόλο. Δεν το λέω κλαδικά, δεν το λέω συνδικαλιστικά, δεν το λέω γιατί «αν δεν παινέψεις το σπίτι σου θα πέσει να σε πλακώσει». Το λέω απολύτως πρακτικά, διότι η τοπική αυτοδιοίκηση είναι ο κοντινότερος δημοκρατικός θεσμός στον πολίτη. Η τοπική αυτοδιοίκηση είναι μέσα στην πραγματική ζωή. Άρα, λοιπόν, μπορεί να διαγνώσει τις ανάγκες και τις ευκαιρίες και μπορεί ταυτόχρονα να εντοπίσει και, αν θέλετε, ακόμα και να δημιουργήσει τα αναγκαία πεδία διαλόγου για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε μπροστά.

Γιατί κάποια στιγμή, θα πρέπει να ξεπεράσουμε τους εαυτούς μας. Έχουμε παγιδευτεί σε ένα «εμείς» ή «εσείς» ή ακόμα χειρότερα σε αυτό το «εμείς» ή «κανείς» και μαζί με αυτό έχουμε αυτοπαγιδευτεί και σε μία σειρά από τεχνητά διλήμματα. Να σας δώσω μερικά παραδείγματα. Κάποια από αυτά, μπορεί να σας θυμίζει κάτι. Το ιδιωτικό ενάντια στο δημόσιο, το περιβάλλον ενάντια στην ανάπτυξη, η επιχειρηματικότητα, οι επιχειρηματίες, οι βιομηχανίες και οι βιομήχανοι ενάντια στους εργαζόμενους και στο λαό. Αυτά όλα θα πρέπει να τα αφήσουμε πίσω μας και να μπορέσουμε να δουλέψουμε όλοι μαζί.

Αυτή, άλλωστε -για να μη νομίζετε ότι σας λέω κάτι ιδιαίτερα έξυπνο και ιδιαίτερα πρωτότυπο- είναι και η φιλοσοφία των ευρωπαϊκών προγραμμάτων. Το νέο ΕΣΠΑ ακριβώς αυτό προσπαθεί να μας βάλει να κάνουμε. Να δουλέψουμε μαζί, μόνο που αυτοί το λένε cluster ή κάπως διαφορετικά.

Πρακτικά, λοιπόν, τι μπορεί να κάνει η αυτοδιοίκηση: πρώτα από όλα πρέπει να ξεκινήσει από τον ίδιο της τον εαυτό. Στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας σήμερα έχουμε επενδύσει στην ηλεκτρονική διακυβέρνηση. Έχουμε ηλεκτρονική υπογραφή σε όλες μας τις υπηρεσίες, έχουμε ηλεκτρονική διακίνηση εγγράφων, έχουμε διαφάνεια. Αν μπείτε στο site μας θα δείτε όλο μας τον προϋπολογισμό online. Ταυτόχρονα, είμαστε μία Περιφέρεια, η οποία έχει περικόψει τις δαπάνες της κατά 30%. Ουσιαστικά τις έχει εξορθολογήσει. Αυτά τα χρήματα τα επενδύουμε με τη σειρά μας στην ηλεκτρονική διακυβέρνηση, στον τουρισμό και σε δράσεις κοινωνικής αλληλεγγύης.

Παράλληλα, είμαστε και μία Περιφέρεια η οποία προσπαθεί να είναι υπόδειγμα διοίκησης. Να το πω αλλιώς και να το πω απλά; Έχουμε πάει στον Εισαγγελέα μέχρι τώρα, μέσα σε 2,5 χρόνια αρκετές περιπτώσεις διαφθοράς. Άρα, λοιπόν, πρώτο βήμα για πραγματική αυτοδιοίκηση είναι να κοιτάξεις τον καθρέπτη, να δεις πως μπορείς να το κάνεις καλύτερα - γιατί δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι πάντα μπορείς να το κάνεις καλύτερα. Το δεύτερο βήμα είναι η αξιοποίηση των πόρων που έχουμε στη διάθεσή μας. Προφανώς και η Ελλάδα έχει χρεοκοπήσει. Δεν υπάρχουν εθνικοί πόροι πολλοί. Υπάρχουν όμως τα ευρωπαϊκά κονδύλια. Όσοι είναι από την Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας- κι εδώ, ξέρω, υπάρχουν αρκετοί φίλοι και γνωστοί- γνωρίζετε ότι η Περιφέρειά μας είναι θύμα υποχρηματοδότησης. Δεν μιλάω πολιτικά, ξέρετε από αυτά που βγαίνουνε και λένε «δώσε και σε μένα μπάρμπα», μιλάω πάρα πολύ απλά και πρακτικά. Εμείς λαμβάνουμε, άμα δείτε τους πίνακες, κάτω από το μισό του ελληνικού μέσου όρου σε χρήματα. Γιατί; Για έναν απλό λόγο: διότι βλέπουν, οι Ευρωπαίοι τη Στερεά Ελλάδα, που έχει την τύχη να έχει τα Οινόφυτα και το Σχηματάρι και σου λένε εσείς είστε Λουξεμβούργο, με βάση τον δείκτη του κατά κεφαλήν ΑΕΠ. Δεν συνυπολογίζουν βέβαια, ούτε τον δείκτη ανεργίας, ούτε τον δείκτη φτώχειας, ούτε τον δείκτη κοινωνικού αποκλεισμού, ούτε τίποτα άλλο. Κι εμείς παραμένουμε θύματα αυτής της στατιστικής στρέβλωσης. Επιτέλους, βέβαια, μετά από πολλές προσπάθειες, το πρόβλημα έχει αναγνωριστεί από την Ευρωπαϊά Επίτροπο με τον πιο επίσημο τρόπο. Πρέπει, όμως, να το αναγνωρίσει και η ελληνική κυβέρνηση.

Μπορούμε, όμως να περιμένουμε την ελληνική κυβέρνηση; Μπορούμε να λέμε, με καθαρή τη συνείδηση μας, ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα διαφορετικά; Προφανώς όχι. Άρα, λοιπόν, επενδύουμε στα νέα ευρωπαϊκά εργαλεία και συγκεκριμένα στη μόχλευση πόρων. Με το ένα ευρώ, να φέρεις ένα δεύτερο, να φέρεις ένα τρίτο, να φέρεις ένα τέταρτο. Παραδείγματα: Το φυσικό αέριο. Οι πιο πολλοί από εσάς γνωρίζετε ότι το φυσικό αέριο διατρέχει μεν την Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, γιατί ακολουθεί την Εθνική Οδό, αλλά καμία από τις πόλεις-κέντρα της Περιφέρειας, ούτε η Χαλκίδα, ούτε η Λαμία, ούτε η Λιβαδειά, ούτε

η Θήβα, ούτε το Καρπενήσι, ούτε η Άμφισσα δεν έχουν φυσικό αέριο. Νομίζω, δεν χρειάζεται να πω ότι το φυσικό αέριο είναι σημαντικό και για λόγους κοινωνικούς, αλλά και για λόγους αναπτυξιακούς. Τρέχουμε, λοιπόν, σήμερα, σε συνεργασία με τη ΔΕΠΑ, ένα project. Εμείς βάζουμε 21 με 22 εκατομμύρια ευρώ από χρήματα του ΕΣΠΑ, τα υπόλοιπα- γιατί το συνολικό project θα κοστίζει γύρω στα 65 με 70- θα είναι ίδιοι πόροι της ΔΕΠΑ και πόροι από την Τράπεζα Παγίων Επενδύσεων και πιστεύω ότι μέχρι το τέλος της χρονιάς θα είμαστε έτοιμοι να δημοπρατήσουμε τα έργα. Είναι ένα βήμα για να μπορούν να έρθουν περισσότερα χρήματα στον τόπο. Ένα άλλο παράδειγμα είναι η διεθνής συνεργασία. Σήμερα, η Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, έχει υποβάλει πάνω από 20 προτάσεις ένταξης έργων σε συνεργασία με πάνω από 70 φορείς χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχουν ήδη έρθει αρκετά εκατομμύρια ευρώ από αυτές τις προτάσεις και θα συνεχίσουν να έρχονται στο μέλλον.

Αν, όμως, η μόχλευση είναι ένα κομμάτι, υπάρχει κι ένα άλλο σημαντικό στοιχείο για εμάς στην τοπική αυτοδιοίκηση. Και αυτό είναι να βρούμε τρόπους να διευκολύνουμε και να ενισχύσουμε τους επιχειρηματίες. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι είμαστε αντιμέτωποι με τέρατα. Με το τέρας της φορολογίας, με το τέρας που ονομάζεται ασφαλιστικό, με το τέρας της νομοθεσίας, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να δώσουμε τη μάχη μας, ακόμα κι αν μερικές φορές φαινόμεστε μικρά ψαράκια που κολυμπάνε ενάντια στο ρεύμα.

Με αυτή τη λογική, λοιπόν, ιδρύουμε μέχρι το τέλος του μήνα, τα κέντρα στήριξης επιχειρηματικότητας της Περιφέρειάς μας. Ένα κέντρο στην έδρα κάθε περιφερειακής ενότητας, δηλαδή στην έδρα κάθε Νομού. Υπάρχουν πολλοί ωραίοι, τεχνικοί τρόποι που μπορώ να σας περιγράψω τι κάνουν αυτά τα κέντρα και ενδεχομένως να τα αδικήσω που δεν θα τους χρησιμοποιήσω. Θα το πω, όμως, όσο γίνεται πιο απλά. Τα κέντρα αυτά έχουν δύο στόχους: Ο πρώτος στόχος είναι να διευκολύνουν τον επιχειρηματία, τον υφιστάμενο επιχειρηματία, τον εγκατεστημένο επιχειρηματία που προσπαθεί να ζήσει μέσα στην Περιφέρεια κι έρχεται αντιμέτωπος συνεχώς με το κεντρικό κράτος. Ο δεύτερος στόχος είναι να προσελκύσουν επενδύσεις από το εξωτερικό, αλλά και από την υπόλοιπη Ελλάδα.

Όμως και εδώ πρέπει να πάμε ένα βήμα παραπέρα. Το πρώτο παραδοτέο αυτών των κέντρων είναι ο χάρτης επενδυτικών ευκαιριών, τον οποίο θα μπορέσουμε να παρουσιάσουμε στην υπόλοιπη Ελλάδα και στο εξωτερικό. Αλλά από μόνο του δεν αρκεί. Αν για παράδειγμα πεις «έχω στη Φθιώτιδα τα ιαματικά, έλα να επενδύσεις» από μόνο του, δεν έχει νόημα. Χρειάζεται κάτι άλλο. Χρειάζεται να δείξεις έμπρακτα τη βούλησή σου. Κι εδώ, ευτυχώς, το ΕΣΠΑ μας δίνει τη δυνατότητα να αξιοποιήσουμε πόρους για την επιχειρηματικότητα, για μεσαίες και μεγάλες επενδύσεις.

Σε αυτό το σημείο, θέλω να το πω κάτι ξεκάθαρα. Ξέρω ότι δεν είναι κάτι που συνηθίζεται να λέγεται. Αλλά θέλω να είμαι ειλικρινής. Προφανώς και η μικρομεσαία επιχειρηματικότητα είναι ο κορμός της ελληνικής οικονομίας. Όμως, ανάπτυξη δεν είναι μόνο το κομμωτήριο και το σουβλατζίδικο. Ανάπτυξη είναι η μεσαία και η μεγάλη επένδυση, η οποία θα έρθει, θα δημιουργήσει θέσεις εργασίας και θα κάνει τη δουλειά της σοβαρά.

Κάποια στιγμή, όλοι εμείς οι αιρετοί θα πρέπει, να βγούμε με θάρρος και με παρρησία και να το πούμε αυτό στον κόσμο, χωρίς να παίζουμε μικροπολιτικά παιχνίδια τα οποία δεν έχουν κανένα νόημα. Εμείς, τουλάχιστον, στην Περιφέρειά μας έχουμε δεσμευθεί ότι αυτό θα το κάνουμε πράξη. Με την ωραία λογική -όπως λέμε και στο Καρπενήσι- «show me the money».

Ταυτόχρονα, κάνουμε μία πολύ μεγάλη προσπάθεια στην Περιφέρεια αυτή τη στιγμή που μιλάμε να λειτουργήσουμε όσο γίνεται πιο συνθετικά. Να το πω αλλιώς. Θέλουμε να φτιάξουμε γέφυρες, όχι να ορθώσουμε τείχη. Ξέρουμε ότι αυτή τη στιγμή υπάρχουν νησίδες ποιότητας σε όλη τη χώρα. Άνθρωποι οι οποίοι προσπαθούν και κάνουν σοβαρά τη δουλειά τους. Εμείς θέλουμε να συνδεθούμε με αυτούς, όπως για παράδειγμα συνδεθήκαμε με το Σύνδεσμό σας και υπογράψαμε το Πρωτόκολλο που μας οδηγεί σε 600 συνεργαζόμενους οργανισμούς σε όλη την Ευρώπη, αλλά και πέρα από αυτή, που είναι το σημαντικό. Όπως συνεργαζόμαστε με το Εθνικό Κέντρο Έρευνας Φυσικών Επιστημών, το ΔΗΜΟΚΡΙΤΟ, όπως συνεργαζόμαστε με το Ίδρυμα ΝΙΑΡΧΟΣ, μέσω των οποίων χρηματοδοτούμε υποτροφίες για επιστήμονες και νέους ερευνητές σε βιομηχανίες της Στερεάς Ελλάδας. Όπως συνεργαζόμαστε με την Ελληνική Εταιρεία Επενδύσεων και Εξωτερικού Εμπορίου, όπως ετοιμαζόμαστε να συνεργαστούμε με την αντίστοιχη Κυπριακή Εταιρεία Επενδύσεων «Invest in Cyprus», που να συμφωνήσουμε ότι οι Κύπριοι το έχουν πολύ καλύτερα από εμάς και μπορούν να μας βοηθήσουν πάρα πολύ και στην τεχνογνωσία.

Ταυτόχρονα, προσπαθούμε με διάφορα εργαλεία που έχουμε στη διάθεσή μας, να αντλήσουμε παραπάνω πόρους, πραγματικά χρήματα σε πραγματική οικονομία, είτε αυτά είναι η Αγροδιατροφική Σύμπραξη που επενδύει στην ποιότητα των προϊόντων μας και στους θησαυρούς της ελληνικής γης, είτε είναι τα cluster που προβλέπονται στα νέα επιχειρησιακά προγράμματα. Το cluster μετάλλου είναι ένα cluster το οποίο έχει ωριμάσει και θα προχωρήσει άμεσα ή το cluster για το θερμαλισμό που είναι κομμάτι του τουρισμού υγείας.

Ταυτόχρονα, στην ίδια λογική, έχουμε ιδρύσει ένα film office στην Περιφέρειά μας, μάλιστα έχω την χαρά σήμερα να σας ανακοινώσω ότι στη Λαμία, θα γυριστεί μια διεθνής συμπαραγωγή Γερμανίας Κύπρου, Γαλλίας, Ελλάδας από την Faliro House Productions, ένα

μεγάλο γραφείο παραγωγής και έχει βάλει και στόχο να μας πάει στο Φεστιβάλ του Βερολίνου. Δεν ορκίζομαι ότι θα μας πάει στο Φεστιβάλ του Βερολίνου, αλλά η ταινία θα γυριστεί το Φθινόπωρο.

Κυρίες και Κύριοι,

Αυτά στα οποία αναφέρθηκα είναι όλα κομμάτια ενός παζλ. Υπάρχει όμως το μεγαλύτερο κομμάτι από όλα, το οποίο, νομίζω, το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Λέγεται Ασωπός. Δεν περιμένετε, νομίζω από εμένα να σας περιγράψω το πρόβλημα. Αρκεί να πω, ότι ο Ασωπός πλέον έχει γίνει συνώνυμος της περιβαλλοντικής ρύπανσης. Ότι ο Ασωπός έχει γίνει, να το πω απλά, μια κακή λέξη.

Εμείς, λοιπόν, και όταν λέω εμείς, δεν εννοώ μόνο την Περιφέρεια, αλλά την Περιφέρεια, το Δήμο, την Κοινωνία των Πολιτών, το Σύνδεσμο των Βιομηχάνων, την ΕΤΒΑ ΒΙΠΕ, κάποια στιγμή πήραμε μια απλή απόφαση. Είπαμε ότι, προφανώς, αυτός ο τρόπος λειτουργίας του παρελθόντος-που βγαίναμε κάθε τόσο και καταγγέλλαμε το κεντρικό κράτος και τελικά δεν γινόταν τίποτα- μπορεί μεν να έφερνε ψήφους στους αυτοδιοικητικούς, αλλά δουλειά δεν έκανε.

Καθίσαμε λοιπόν γύρω από ένα τραπέζι, κάναμε μία πραγματικά επίμονη και γιατί να μην το πω, επίπονη διαβούλευση, μία συζήτηση ατελείωτη, ένα διάλογο, ο οποίος πρέπει να σας πω ήταν δύσκολος και καταλήξαμε σε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο. Ένα σχέδιο το οποίο έχει 3 πυλώνες: πρώτον, τη δημόσια υγεία, δεύτερον, την επιχειρηματικότητα και τρίτον, το περιβάλλον.

Αλλά δεν μείναμε μόνο εκεί, προχωρήσαμε παραπέρα. Αρχίσαμε να το υλοποιούμε αυτό το σχέδιο. Έτσι, λοιπόν, στην υγεία έχουμε δημιουργήσει για πρώτη φορά στην περιοχή, σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Αθηνών, ένα παρατηρητήριο υγείας το οποίο όχι μόνο καταγράφει και παρακολουθεί τη δημόσια υγεία, αλλά, επιπλέον, λειτουργεί και προληπτικά στο περιβάλλον. Το παρατηρητήριο περιβάλλοντος, το οποίο επίσης έχουμε συστήσει και το οποίο παρακολουθεί συστηματικά τα επιφανειακά ύδατα, το πόσιμο νερό και όλα αυτά σε συνεργασία με το ΔΗΜΟΚΡΙΤΟ. Πρώτη φορά δε, αναρτήθηκε στο διαδίκτυο ένα ολοκληρωμένο βιομηχανικό και περιβαλλοντικό μητρώο, ενώ έχουμε προχωρήσει και στη διενέργεια του διαγωνισμού -και μάλιστα μέσα στον Ιούλιο υπογράφεται η σύμβαση- για την οριοθέτηση της κοίτης του ποταμού. Έχουμε προχωρήσει και στον διαγωνισμό για τον εντοπισμό της εστίας της ρύπανσης, που είναι πάρα πολύ σημαντικό, γιατί ξέρω ότι οι πιο

πολλοί από εσάς που γνωρίζουν το θέμα του Ασωπού, θα ξέρουν ότι μία από τις μεγαλύτερες ντροπές της ελληνικής πολιτείας είναι ότι μετά από 20-30 χρόνια που ασχολείται με το θέμα δεν έχει καταφέρει ακόμα επίσημα να καταλήξει στην πηγή του προβλήματος και προχωράμε με το πάρκο εξυγίανσης.

Όλα αυτά, εντάσσονται σε μία συνολική στρατηγική, διότι αξιοποιούμε κάποια νέα, σύγχρονα ευρωπαϊκά εργαλεία, συγκεκριμένα τη λεγόμενη ΟΧΕ, στα ελληνικά την Ολοκληρωμένη Χωρική Επένδυση. Τι είναι η ΟΧΕ, για να το μεταφράσω στα ΕΣΠΑτζήδικα; Η ΟΧΕ είναι ένα εργαλείο που μας επιτρέπει να τραβήξουμε πόρους από πολλά διαφορετικά ταμεία. Τι προϋποθέτει η ΟΧΕ; Προϋποθέτει μια ολοκληρωμένη στρατηγική. Είναι μια ολοκληρωμένη, σοβαρή, ψαγμένη στρατηγική και απαιτεί κάτι ακόμα: τη σύμπραξη του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα. Αυτό το πετύχαμε. Έχουμε καταθέσει στο Υπουργείο μια ΟΧΕ ή οποία ξεπερνάει τα 204 εκατομμύρια ευρώ. Η COMMISSION θεωρεί ότι είναι ένα πρωτοποριακό και καινοτόμο έργο γιατί προβλέπει τη δημιουργία του ολοκληρωμένου πάρκου ανάπτυξης και εξυγίανσης, που είναι γύρω στα 81-82 εκατομμύρια ευρώ, το οποίο, σημειώστε, δεν πρόκειται απλώς να οργανώσει πολεοδομικά και χωροταξικά την περιοχή, μια περιοχή που όπως ξέρετε σήμερα ο μόνος νόμος που ισχύει είναι ο νόμος της άγριας ζούγκλας, αλλά ταυτόχρονα θα δημιουργήσει και τις αναγκαίες υποδομές, με ότι αυτό συνεπάγεται και για τον εγκατεστημένο βιομήχανο, αλλά και για τον επενδυτή, ο οποίος θέλει να έρθει αύριο το πρωί και να επενδύσει στη μεγαλύτερη βιομηχανική συγκέντρωση της χώρας.

Ταυτόχρονα, η ΟΧΕ προβλέπει μια σειρά από δράσεις και παρεμβάσεις, πάλι δημόσιου και ιδιωτικού ενδιαφέροντος, που έχουν να κάνουν ακόμη και με τη διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων, έχουν να κάνουν με την προστασία του περιβάλλοντος, έχουν να κάνουν με την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, έχουν να κάνουν ακόμα και με την προστασία των αγροτικών προϊόντων τα οποία δυσφημίζονται.

Εδώ, θα πρέπει και δημοσίως, γιατί εγώ θέλω να είμαι απολύτως δίκαιος, να πω ένα πάρα πολύ μεγάλο ευχαριστώ στον αρμόδιο Υπουργό, τον κ. Χαρίτση, ο οποίος κατάλαβε από την πρώτη στιγμή αυτό το έργο, εκτίμησε και αξιολόγησε τη σημασία του και μας βοηθάει πάρα πολύ.

Στόχος μας είναι να τρέξουμε το έργο όσο πιο γρήγορα γίνεται. Γιατί, ναι, μεν το φάκελο του βιομηχανικού πάρκου της εξυγίανσης και ανάπτυξης τον έχουμε καταθέσει, αλλά ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι αν τον αφήσουμε στη μοίρα του θα πρέπει να περιμένουμε 4 μπορεί και 5 χρόνια, για να περάσει από όλες τις «πίστες» της ελληνικής γραφειοκρατίας. Προφανώς, η

δική μας διάθεση είναι να βρούμε έναν τρόπο να το κάνουμε fast track και να προχωρήσουμε όσο γίνεται πιο γρήγορα και νομίζω ότι θα το πετύχουμε γιατί έχουμε πολύ καλή συνεργασία με το αρμόδιο Υπουργείο. Έχουμε ήδη συστήσει ομάδες εργασίας και προχωράμε. Βασικά τρέχουμε.

Κυρίες και Κύριοι,

Δεν θέλω να σας κουράσω με πάρα πολλά λόγια. Θέλω να κλείσω λέγοντας το εξής: αυτή η κρίση μπορεί να μας διδάξει πολλά. Δεν ξέρω πόσα πραγματικά μαθαίνουμε, για να είμαι ειλικρινής. Έχω, όμως, την αίσθηση ότι μπορεί έστω και τώρα, την ύστατη ώρα να είναι μια ευκαιρία. Αρκεί να καταλάβουμε δύο βασικά πράγματα, δύο λέξεις κλειδιά. Η μία λέξη είναι η λέξη «ΜΑΖΙ» και η άλλη η λέξη «ΠΟΛΥ». «ΜΑΖΙ» γιατί μόνο αν ξεπεράσουμε κόμματα και ιδεολογίες, αν καθίσουμε γύρω από ένα τραπέζι, αν μάθουμε επιτέλους να συνεργαζόμαστε για να μπορούμε να προχωρήσουμε μπροστά. «ΠΟΛΥ» γιατί θα πάρει πολύ χρόνο και θα πάρει πολύ κόπο, γιατί δεν υπάρχουν μαγικές λύσεις. Σ' εμάς, όμως, επαφίεται, αρκεί να το πιστέψουμε.

Και πάλι σας ευχαριστώ πολύ για την πρόσκληση, ελπίζω να είμαστε και του χρόνου ξανά εδώ!